

FSD1306 YKSI PÄIVÄ MEDIAA 2001

FSD1306 ONE-DAY MEDIA DIARIES 2001

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Mediapäivä 29. 11. 2001

Aamulla aukaisin Yle 1:n noin kello 5.40, kuten joka aamu. Radio on vuoteeni viereellä, kädenojennuksen päässä. Luontoääni tteet, jotka lähetetään hetkeä ennen kuuden aikamerkkiä, ovat parasta, mitä yli kuusi kymppinen eläkeläinen voi si radiota toivoa. Toisena nautintona on lapsuudesta tuttu väliaikamerkki. Näissä koen ystävällisen aamutarjoilun: tuttua ja pysyvää -ajattomuutta. Sitten vuorossa uutiset, hartaita säveliä ja aamuhartaus. Sen jälkeen usein nukahdan ja herään seitsemän uutisiin. Kuuntelen radiota kunnes aikaa kauhealla räminällä helmenkalastajat. (tunnarit voisi joka mediassa lähettää vähän hillitymmiin, ettei saisi slaagia.) Olen hiljaisuudessa kello yhdeksään asti, jolloin ylen ykkösestä alkaa tiedeuutiset, reseptorit ym. tänään mediapäivänä oli vuorossa "varrella viirran", ei kovin kiinnostava. Kymmeneltä suljen radion ja käyn postilaatikolla. Tänään on niin onnellisesti, että päivän posti on tullut. Alkaa lehtien luku. Ensin luen Suomen toiseksi parhaan paikallislehden, Sydän Satakunnan. (Harja-valta-Kiukainen-Kokemäki - Nakkila.) Sitten luen Satakunnan Kansan, kirjeet ja muut lehdet. Kello yksi toista avaam ykkösestä uutiset. Lehtien luku jatkuu kunnes klo 11.45 on kolmannen maailman puheenvuoro, sitten Turun tuomiokirkonkello lyö 12. Jälleen ajattomuuden hetki, jonka haluan kuulla päiviittäin, jos mahdollista, sekä mielenkiintoisen. Luontokuvaaja Markku Tanon matkassa Tenolla, erittäin mielenkiintoinen. Hän kertoi mm. "muurahainen kiipesi sammalen latvaan katsomaan maisemaa". Hän sai tilanteesta kaksi kuvaa.

Taloustyöni keskeytyi tästä huikeasta ajatuksesta. Juuri tällaisen miittakaavaeron uskon olevan ihmistä suurempaan tarkkailijaan. Hän sanoi myöskin: "kun maisema on kaunis se on viihtyisä". Tämän olen koko ikäni todennut ja surettua se, että maaseutua ajetaan alas. Minkälainen on maisema, jota maatalous ei vuosittain kunnosta. Näin sen silloin, kun Porkkala saatiin takaisin. Menin junalla Helsingistä Turkuun ja järkytyin sitä pajurisuutta, joka Porkkalan peitti. Siis henkölleen menossa, esi-isien raivaamat pellot läpi pääsemättömän pajukon peitossa? Eipä ole kulkijalla silmiä hivelviä kauneusarvoja teiden varsilla. Kello 13.10 etsin asemaa, jossa olisi keskustelua. Ohitan lukemattomia radiolähetyksiä, joissa murrutaan tuskiissaan siitä kuinka kaivataan ja rakastetaan. Suoraan sanoen, siitä puhe mistä puute. Eivät ihmiset rakasta muuta kuin unelmiä. Yli 800000 ihmistä Suomessa asuu yksin. Ne väestö-liiton mainoslaut ovat pelkkää petosta. Rakkaus on aivan muuta kuin ne jonninjoutavat vonkaamiset, joissa muutamaa sanaa toistetaan kulumiseen asti. Löysin ruotsinkielisen ohjelman, jossa keskusteltiin lääketieteeseen liittyviä asioita. Sen päätyttyä olin ulkona, kunnes kuuntelin klo 16.00 uutiset ja sen jälkeen vallan vaiheilla. Valitettavasti se jäi kesken, kun seuraan "Hotelli Segeriä" MTV:ssä. Se taas kiinnostaa siksi, että lähes kaikki siinä olevat henkilöt ovat vähemmän miellyttäviä tyyppejä. Se on hyvää vastapainoa ällöttäville "Kauniille ja rohkeille" Enkä sitä voiko kukaan niitä si etää vuodesta toiseen? Illalla keskityin kirjan lukemiseen. TV yhden "Kotikatu" ja uutiset klo 20.30. Urheilua ei minulle mistään mediasta, kiitos. Harrastan liikuntaa henkilökohtaisesti, en noja-tuoliurheilua. Ruusuja radion Yle 1:lle !! Risuja lehdille, joissa joutuu ostamaan urheilusivut vuosikymmenestä toiseen, vaikka ei pennin edestä kiinnosta. Vain pitäisi sanoa sentin edestä.